

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXVII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

illorum salute nihil sit dubitandum. Quod enim tales credant, Christus author est, Matth. 18. v. 6. Ideoque vult ipso ad se venire & promittit eis regnum cœlorum. Mat. 19. v. 4. Marc. 10. v. 14. & hic nihil est dubitandum, aut curiose inquirendum, an in numero electorum sint: quia Pauli vox vniuersalis est, *quisunque* baptizati. Fulmine digna itaq; est vox illa, quæ parentibus piis omnem consolationem adimit, cum dicitur, Multos infantes baptizari, qui tamen in Baptismo non regenerentur, Vide Collog. Momp. de Baptismo.

III. Hoc autem notandum, quid de his sentiendum, qui in Baptismo quidẽ vere sunt regenerati, sed postmodum Christum quem induerunt per peccata iterum abiecerunt. Num verum adhuc Baptismum retinent.

Aut si resipiscunt suntne rebaptizandi?

Resp. Deus manet verax & se ipsum negare non potest, 2. Tim. 2. v. 13.

Nec incredulitas hominum fidem Dei facit irritam, Rom. 3. v. 3.

Atque Deus pactum initum semper seruat, quantum in se. Ideoque cum per penitentiam redit peccator, non necesse est ipsum rebaptizari. Quia Baptismus est solennis obligatio, quod donata sit nobis participatio beneficiorum Christi, si credamus.

Nota hic simile D. Brentii super hunc locum.

Si nuptiæ semel in Ecclesia sunt benedictæ, & post cõiuges dissentiant, & tamen reconcilientur iterum: non oportet noua publica benedictione nuptiarũ in templo: quia redeunt ad ius primæ benedictionis semel factæ, &c. Patet hoc ex Jerem. 3. v. 1. Si dimiserit vir, &c.

Videatur etiam Examen Chemnitii de Baptismo parte 2. pag. 48.

F I N I S.

T H E M A L X V I I.

Galat. 6. v. 8.

Quicquid seminauerit homo, hoc & metet.

DISPO.

DISPOSITIO.

Quamvis D. Paulus hæc verba potissimum de liberalitate & beneficentia erga pauperes, maxime vero Ecclesie ministros, intellexerit, sicut ex præcedenti versu 6. & sequenti 9. manifestum est: tamen potest hæc brevis sententiola Pauli generaliter quoque accipi, de omnium hominum bonis vel malis operibus, sicut versus sequens Octavianus generaliter positus, & plura secum ferre videtur. Est autem illa similitudo de semente & messe in scripturis admodum vñtata.

Nos itaque primum hanc similitudinem paucis examinabimus, deinde (methodo Paulina, Rom. 15.) ex eadem doctrinam, consolationem atque admonitionem, Deo nos bene iuvante, percipiemus.

Explicatio similitudinis.

Initio notandum est hanc similitudinem ab agricolis desumptam esse: sicut & Christus ab iisdem sæpe non hanc solum, sed & plures alias consimiles mutuatus est, Matth. 13. Marc. 4. Luc. 8. Joh. 4. v. 36.

2. Primo hic de qualitate seminis loquitur: quod messis respondeat sementi. Si triticum seminat rusticus, triticum metet. Si avenam seminat, avenam recipiet. Eandem speciem enim recipit semper.

3. Deinde etiam de quantitate idem intelligi debet. Si parce seminat rusticus, non potest copiosam sperare messem. Si autem liberaliter seminat, copiose metet.

4. Tertio. De agri qualitate etiam dicendum. Si semen sparserit rusticus in terram bonam, non fructum tantum bonum, sed etiam cum scœnore accipiet, sicut similitudo, Luc. 8. v. 8. innuit: si inter vepres & vrticas, vel in petra aut via dura seminauerit, nihil poterit sperare. Sicur enim sementem fecit, ita etiam messis erit.

Hactenus similitudo quæ de terrena seminatione sonare videtur. Nunc vero ad res spirituales illa erit accommodanda.

L O C I.

1. Doctrina intento Pauli proxima hinc peti potest, debere nos esse liberales erga pauperes. Quia qui parce seminat parce metet, 2. Cor. 9. v. 6. hoc est, exiguam compensationem à Domino sperare poterit. Qui vero in benedictione, id est, liberaliter seminat, erogando pauperibus, idem etiam largam accipiet compensationem. Iuxta promissionem, Matth. 10. v. 24. Et Prou. 19. v. 17. Fœneratur Domino. Et Eccles. 11. v. 1. Vide copiose de hoc Matth. 23. v. 35. & seqq.

Notandum vero id ipsum quod Paulus hoc eodem loco paulo post subiunxit: Bonum faciendo non defatigemur. Gal. 6. v. 9. quod alias sæpe fit. Notandum quoq; alterum quod maxime huc pertinet ut beneficiamus hominibus & sementem spargamus dum tempus habemus. Ibid. v. 10. *Weil wir leben.*

Multi enim nõ cogitantes largissimam Dei retributionem, semper differunt tempus sementis vsq; ad horam mortis, *Wöllen erst noch den todt sitzfen für die Armen.* Et volunt tum demum esse liberales, cum non amplius possunt uti suis bonis. *Dann siê dürffen sich selbs nicht angreiffen/well sie leben.*

At seminatio habet certum tempus, sicut & messis. Si igitur vis aliquando copiose expectare messem, in tempore fac sementem. Benefac proximo in vita tua, ut habeas testimonium beneficentiae tuæ, Luc. 16. v. 9. Facite amicos, Eccl. 11. v. 6. *mane semina.*

II. ADMONITIO. Quia Christo teste tempus messis spiritualis erit dies nouissimus, Matt. 13. v. 39. monemur 1. Ut de illo tempore sepe cogitemus. Memorare nouissima Syr. 7. v. 40.

2. Ut quia sicut erit satio, ita & messis, seminemus bonum, ut recipiamus bonum. Daturus enim est Dominus unicuiq; secundum opera sua, Ro. 2. v. 6. 2. Cor. 5. v. 10. Sicut ergo fecisti sementem inutilem & seminasti paleas pro bono tritico, aut zizania; ita etiam retribuet tibi Dominus in mes-

THEMA LXVIII. EX NOVO TEST. 617

in messe, & comburet zizana igni, Matt. 13 v. 42. Qui seminant iniquitatem & dolores, metunt etiam id ipsum, Job. 4. v. 8. Quod & in hac vita interdum accidit, Prou. 22. v. 8. qui seminant iniquitatem. Contra: Qui seminant iustitiam, Prou. 11. v. 18. Seminate in iustitia Os. 10. v. 12. Noli seminare in agrum iniustitiæ, Syr. 7. v. 3. Vide etiam Esa. 17. v. 11. & Jer. 12. v. 13. & Hof. 8. v. 7. Jac. 3. v. 18.

Cogita sæpius de Angelis messoribus Matt. 13. v. 39. Da quoque operam ut ager cordis tui sit terra bona, & faciat fructum bonum, iuxta similitud. Luc. 8.

III. CONSOLATIONEM etiam hinc piii in omnibus malis, quæ hic sereda sunt, accipere debent: ut in patientia expectent tempus illud messis, de quo Psal. 126 v. 5. Qui seminant in lachrymis, &c. Abstergentur illæ omnes lachrymæ, Esa. 25. v. 8. Apocal. 7. v. 17. & 21. v. 4. At sicut non statim messis venit eadem die, qua seminatum fuit: sed oportet colonum moram aliquam patienter ferre, usque dum hycnis transeat &c. Ita hic etiam expectandum in patientia, Luc. 21. v. 19. & Luc. 8. v. 15. Pusillum Joan. 16. v. 16. Heb. 10. v. 27.

F I N I S.

THEMA LXVIII.

Ephes. 5. v. 16.

Redimentes tempus, quoniam dies mali sunt.

D I S P O S I T I O.

Temporis obseruationem multum in rebus humanis valere Salomon auctor est. Eccl. 9. v. 11. Cum enim omnia suum habeant tempus Eccl. 3. v. 1. non vnum idemque omnibus temporibus agere licet: neque omnia omni tempore. Ideoque prudenter Paulus hoc loco monet, ut tempori seruire (uns darein schicken) discamus. Præsertim cum non mala tantum, sed extrema sint tempora, in quæ incidimus: de quibus multa prolixè Christus Matt. 24.

Qq 5 Huuc